

6161 3die Beh. af Lovforsl. om Tilleggsbevill. f. Finantsaaret 1869—70. 6162

og det er ganske vist et vigtigt Diemed, hvori Skibet udsendes; men det synes dog lidt besynderligt, at de Befølninger, der derved foranlediges, deels før deels efter at en saadan Expedition er bestemt, foretages, medens Rigsdagen er samlet, uden at der har været søgt en passende Form for Rigsdagens Billigelse af et saadant Foretagende. Dette er min personlige Opfattelse af Sagen, at der maatte kunne være fundet en passende Form, hvorunder Rigsdagen kunde have givet sit Samtykke til en saadan Expedition. Dette er imidlertid en Side af Sagen, som jeg ikke skal opholde mig nærmere ved; men der er et andet Spørgsmaal, som maaskee kunde stille sig noget mere underordnet for flere Medlemmer, men som efter min Opfattelse har saameget at betyde, at det fortjener Omtale. Det vil sees af Udvalgets Betænkning, at Justitsministeren har erklæret, at de Sømand, der tjene paa Fartøiet, bør tillægges Drøgstogt for deres Tjeneste, og at Justitsministeren har motiveret det derved, at det fra Marinebestyrelsens Side er betragtet saaledes, at Skibet er benyttet som Krigstransportflib, og at Togtet er foretaget i Egenkab derefter, og at der da i Henshold til Værnepligtslovens § 32 maatte komme det frivillige Antal af Mandskab Togt tilgode efter denne Paragraph. Jeg kan nu for det Første ikke forstaae, at „Tordenhoffold“ i det Diemed, hvori den er udrustet, kan kaldes et Krigstransportflib; jeg veed ikke, hvilke Værdier den transporterer for Krigsbestyrelsen, som kunne berettigge den til dette særegne Navn, og det forekommer mig, at det er Justitsministerens Pligt at undergive en saadan Hensigt fra Marinebestyrelsen en vis Kritik, saaledes at han ikke kan gaae ud fra, at, fordi et Togt faaer en vis Værdi, denne Værdi derfor er correct, med andre Ord, at de Værnepligtige ikke benyttes til Noget, der ikke henhører bestemt under Krigsbestyrelsens eller Forsvarsvæsenets Omraade. Og med Hensyn dernæst til denne Bestemmelse om, at det er frivilligt antaget Mandskab efter § 32, da for-

mener jeg ogsaa, at denne Fortolkning ikke kan hævdes. Igennem Værnepligtsloven gaaer ellers den Tanke, at Vedkommende kunne antages enten ifølge Indkaldelse eller frivilligt. Ifølge Indkaldelse skulle de møde; ellers møde de frivilligt. Værnepligtslovens § 33 viser udtrykkeligt, hvorledes det gaaer til, at Folk uden at være indkaldte komme til at møde frivilligt, ligesom en senere Paragraph viser, hvilken Myndighed Justitsministeren har til i overordentlige Tilfælde at kunne forlange befarent Mandskab. Jeg troer, at det kan være overordentlig heldigt ved flere Leiligheder med fornøden Varsomhed at kunne antage frivilligt Mandskab til at gøre værnepligtig Tjeneste, haade til Gavn for Vedkommende selv og til Gavn for Tjenesten — jeg siger med fornøden Varsomhed —; men hvorledes ere de her antagne? Paa et Forhøringscontoir efter privat Udbydelse gjennem de offentlige Blade. De lønnes ikke af Marinebestyrelsen, men af et Actieselskab, nemlig det nordiske Telegraphselskab. Man pleier dog ellers at sige, at den, der lønner en Mand, i hans Tjeneste staaer han, men her lønnes de af Actieselskabet, og dog siger man, at de staae i Marinebestyrelsens Tjeneste og skulle have Togt for denne Tjeneste; det er altsaa deels Antagelsesmaaden, deels Lønningsmaaden og Charakteren af det Skibstogt, hvorefter der er Tale, der vidne mod, at dette overhovedet kan betragtes som værnepligtig Tjeneste. Man siger jo „ja, men Skibet befales af Marineofficerer, og de ere til Tjeneste under det danske Drøgstogt“, men dette tillægger jeg ingen Betydning. Jeg vil tage et Exempel: Et Actieselskab vil udtørre en Sø, eller en større Fjord, besidder vil det, saa engagerer han sig med Krigsbestyrelsen og faaer en Ingenieurcapitain til at lede et saadant Foretagende, og denne antager da maaskee Mandskab, som tidligere har tjent under Ingenieurcorpset og er specielt kyndigt dert; det lønnes af vedkommende Actieselskab eller Fjordbesidder, men det staaer under militair Commando, fordi det er bequemere